

عنوان مقاله:

روش آیت الله خویی در تعارض جرح و تعدیل

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 11، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فتحیه فتاحی زاده - دانشیار دانشگاه الزهرا (س)

محمد کاظم رحمان ستایش - دانشگاه قم

فاطمه ونکی - کارشناس ارشد دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

بحث درباره قواعد تعارض جرح و تعدیل، همواره از مباحث مهم و درخور توجه در حوزه دانش رجال بوده است؛ زیرا درباره برخی راویان مهم و برجسته شیعه، آرای رجالی ای متعارض در دست است. تعیین وضعیت این دسته از راویان، به کاربرد این قواعد برای حل تعارض و رسیدن به نتیجه درست، وابسته است. آیت الله خویی آرای رجالیان را از باب حجیت خبر واحد، معتبر دانسته است؛ از این روی، در اندیشه او، تعارض جرح و تعدیل در آرای رجالیان متقدم، همواره به تساقط آرا و در نتیجه، مجهول الحال شدن راوی انجامیده و به هیچ عنوان، ترجیح یکی از دو طرف تعارض با استفاده از مرجحاتی همچون اخذ قول متاخر، تعدد جرح یا معدل و یا تقدم قول اضبط، در عمل کرد ایشان، جایگاهی نداشته است.

کلمات کلیدی:

معجم رجال الحدیث، آیت الله خویی، تعارض، جرح و تعدیل، تساقط، مجهول الحال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864360>

